

PRETTY WOMAN & FREGA

THE WALL STREET SAGA

FERDINANDO FREGA

PRETTY WOMAN, FREGA VE WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 15

Wall Street Sagası

Bazı filmler klasik olur. Bazıları ayna.

Pretty Woman ikisini birden başardı.

Milyonlarca insan onu izledi ve bir aşk hikâyesi gördü.

Ben yeniden izledim ve başka bir şey gördüm.

Servet kılığına girmiş yalnızlığı anlatan bir film gördüm.

Hayalperestler için yapılmış bir film, özellikle de gitmek istedikleri yere hiç varamamış ve gerçeklik yerine fanteziye sığınmış olanlar için.

Yıllar içinde öğrendim ki filmler sırlarını asla olay örgüsünde açık etmez. İlginç kısımlar ayrıntılarda saklıdır.

Edward Lewis bir finans devidir.

Şirket satın alabilir.

Otel satın alabilir.

Fiyatına bakmadan bir binanın koca bir katını satın alabilir.

Yine de bir kadın bulamaz.

Bu yüzden sonunda bir Hollywood sokağında biriyle tanışır.

Seks aradığı için değil.

Bağ aradığı için.

İroni neredeyse acı verici.

Zenginleştikçe satın alamadığı tek şeyden daha da uzaklaşıyor gibi görünür.

İnsanlar sık sık kadınların zengin erkek aradığını söyler.

Benim deneyimim hiç öyle olmadı.

Kadınların çoğu servet aramaz.

İstikrar arar.

Paranın kendisi genellikle yalnızca bir araçtır.

Sofradaki yemek.

Çocuklar için güvence.

Sevdikleri insanlar için koruma.

Bir kadın insanlar üzerinden düşünür.

Bir erkek çoğu zaman varlıklar üzerinden düşünür.

Bu fark, insanlık tarihi hakkında çoğu iktisat kitabından daha fazlasını açıklar.

Sonra çatı katındaki süit var.

En iyi oda.

En yüksek kat.

Başarılı insanların keyfini çıkarması gereken türden bir manzara.

Ama Edward keyfini çıkaramaz.

Yükseklikten korkar.

Binanın en yüksek noktası onundur ama dışarıya hiç gerçekten bakmaz.

Böyle pek çok insan tanırım.

Bütün hayatlarını tırmanarak geçirirler.

Sonra zirveye varırlar ve manzaradan korktuklarını keşfederler.

Daha sonra babasının şirketini satın almanın kendisini iyi hissettirdiğini itiraf eder.

Bu cümleyi bir düşün.

Duygusal güvence satın alan bir milyarder.

Bir şirket satın alımı terapi olarak kullanılıyor.

Amaç hiçbir zaman şirket değildi.

Amaç o histi.

Bilanço yalnızca teslimat sistemiydi.

Sonra en sevdiğim an gelir.

Çimen.

Kadın ondan çıplak ayakla yürümesini ister.

Toplantı odası yok.

Avukat yok.

Pazarlık yok.

Sadece ayaklarının altında toprağı hisseden bir adam.

Birkaç saniyeliğine Wall Street'in başrahibi paradan daha eski bir şeyle yeniden bağ kurar.

Gerçeklikle.

Doğa asla fatura göndermez.

Bu yüzden pek çok başarılı insan eninde sonunda onu özler.

Bir sonraki çelişki daha da güzel.

Başta parayla tuttuğu bir kadının haysiyetini savunur.

Onun onuru için kendi ortaklarından birine kafa tutar.

İlişkiye her şeyin bir fiyatı olduğuna inanarak giren iş adamı, birden bazı şeylerin fiyatı olmadığını keşfeder.

Saygı.

Haysiyet.

Şefkat.

Güven.

Piyasalar şeylere fiyat biçmekte mükemmeldir.

Onlara değer vermekte ise berbattır.

Film orada bitebilirdi.

Ders zaten tamamlanmıştı.

Ama Hollywood insan zaafını çoğu filozoftan daha iyi anlar.

Gerçeklik nadiren gişe rekoru kırar.

Fantezi kırar.

Böylece Edward kırmızı güllerle geri döner.

Limuzin gelir.

Müzik yükselir.

Masal tam zamanında teslim edilir.

Ve seyirci aşkın parayı yendiğine inanarak salondan çıkar.

Ben o kadar emin değilim.

Bence film başka bir hikâye anlattığı için hâlâ yaşıyor.

Zengin bir adam tarafından kurtarılan bir kadının hikâyesini değil.

Kendinden kurtarılan zengin bir adamın hikâyesini.

Pahalı takım elbiseli adamların on yıllardır bu filmi sevmesinin bir nedeni var.

Zengin olmayı hayal ettikleri için değil.

Çoğu zaten zengin.

Onu izliyorlar, çünkü bir sonraki anlaşmanın, bir sonraki satın almanın, bir sonraki primin, bir sonraki zaferin ötesinde bir şey olması gerektiğinden şüpheleniyorlar.

Kanıt aramayı sürdürüyorlar.

Çoğu için Pretty Woman kanıttır.

Terzi işi takım elbisenin altında hâlâ bir insan olabileceğini ima eden iki saatlik bir fantezi.

Peki, jenerik akınca geriye ne kalıyor?

Güller değil.

Çatı katı değil.

Para değil.

Aşk hikâyesi bile değil.

Geriye kalan basit bir gözlem.

Bir erkeğin inşa ettiği her şey, arka planda bir yerde bir kadınla başlar.

Bir anne.

Bir kız kardeş.

Bir eş.

Bir kız evlat.

Bir yabancı.

Ve hayatın er ya da geç onu o ilk gerçeğe geri getirmek gibi tuhaf bir huyu vardır.

Hata, onun satın alınabileceğine inanmaktır.

Satın alınamaz.

Akıllıca olan dikkat etmektir.

Ve beklemek.

Çünkü kadınların özel durumlar için bir radarı vardır.

Çoğu zaman onları erkeklerden çok daha önce tanırırlar.

Ferdinando Frega

BLADEFREGA

Wall Street Sagası